

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 26.

Z KRAKOWA DNIA 31 MARCA 1822 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu 24go posiedzenia Seymu Rzezypltey Krakowskiej d. 7go Stycznia 1822.

Sekretarz Seymu odczytał następane oświadczenie Senatu:

Ku końcowi 1818 f. oznajmionym zostało Senatowi, iż JW. JX. Hrabia Sierakowski Proboszcz Katedr. Krak. Miłośnik i ziałwca sztuki budowniczey, powodowany gorliwością o dobro publiczne, przygotował plan wystawienia w miejscu dzisiejszych kramów żelaznych zwanych, gmachu mrowanego, którego postać upiększenie Miasta, i bezpieczeństwo handlującym tego rodzaju towarami zapewnia; a przedstawiony rysunek usprawiedliwwszy wymienione dopiero zalety, wzbudził w obradujących członkach Senatu jednomyślne życzenie przywiedzenia dzieła tego do skutku. Ze atoli decyzją w podobnych okolicznościach poprzedzić powinna rozważania nad środkami do celu doprowadzić zdolnemi, i przypatrzenie się żbliska przedmiotowi; Senat postanowił wyznaczyć Komisysią z dwóch Senatorów i 4 członków kongregacyi Kupieckiey złożoną, do krórey także i samegoż Autora projektu zaprosił, z wezwaniem, ażeby Kom-

missyia ta wybadala i rozważyła: czyli i iakiey natury realności wypadaloby znieść dla odsłonięcia tey budowy? czy i iakiey natury realności prywatne znajduią się w miejscu na któremby projektowany gmach stawiać wypadalo? Jaki rzeczywiscie koszt podiaćby przyszło na ten przedmiot, tudzież kto i w iakim stosunku przyłożyby się do niego powinien? a nakoniec iakim przychód dla Skarbu mógłby bydz z tego źródła spodziewanym?

Komisysia ta zdała rapport w d. 12 Listopada 1819 r. objaśniający

Co do pierwszego z powyższych zapytania, iż równie dla ozdoby Miasta, iak wygody handlujących wypadaloby wedle projektowanego planu kramy bogatemi zwane i sukniennicom przyległe na sklepy Kupieckie przerobić. — Wedle zaś zrobioney lustracyi i przyezrenia transakcyi okazało się, iż wszystkich kramów jest 64 pomiędzy któremi 10 Kupieckich, 21 różnych prywatnych obywateli, 14 do różnych instytutów Religyynnych należących, 2 Cechowe, 12 Mieyskich, a 6 prywatnych których wartość ogólna w kwocie Złp. 81,961 wyrachowaną została.

Co do drugiego znalazła Komisysia, iż dla odsłonięcia gmachu, wypadloby

znieść 19 kramów żelazne zwanych i kramy pod Opatrznością czyniące dziś rocznie Złp. 446; gr. 28.

Co do trzeciego, Właściciele kramów bogatemi zwanych, którzy nie życzyli sobie Rządowi kramów swoich odprzedać, oświadczyli chęć przyczynienia się proporcjonalnie do wydatków, inni zaś sprzedać swoje za gotową zapłatę nie odmawiali. Koszt nabycia i budowania wyrachowano na Summę Złpol. 142,946, a Kommissyia w zdaniu sprawy, nie tając zachodzić mogących trudności i znowu starając się wskazać iakby koszt ten zmniejszyć można, podała drugi projekt, ażeby nie tykając bogatych kramów w tej samej linii i miejscu iak dotąd stoją kramy żelazne, nową budowę wystawić w którym razie wydatki na Złp. 130785 wyrachowano, z uwagą, iż tym sposobem dzisiejszy dochód z kramów nie ginąłby wcale, owszemby czynszami z nowych sklepów powiększonym został. Zresztą co do funduszu przedstawiono dwie deklaracje Kupców, z których iedną oświadczyli złożyć przy zaczęciu budowy kwotę Złp. 10,000, a po skończeniu dzieła resztę Summy, iakaby do wyrównania iedney części części całego kosztu potrzebną się być okazała, z zastrzeżeniem iednak iżby od pozostałych dwóch trzecich części Rząd raz na zawsze ustanowionym czynszem kontentował się, który życzyli sobie mieć naprzód ustanowionym. W drugiej zaś oświadczyli chęć murowania własnym kosztem 22 sklepów w miejscu dzisiejszych żelaznych kramów, pod warunkami jednak ażeby do żadney opłaty oprócz dymowego pociąganiem z tych sklepów nie byli, tudzież ażeby Rząd odscapił dzisiejszego kilkotysięcznego dochodu i przyznał im niez-

przecone tych realności dziedzictwo.

Operat ten Kommissyji rozważywszy, gdy w nim Senat nie znalazł utaloney opinii względem miejsca, w którymby gmach ten wystawić należało, względem sposobu zastąpienia potrzebnego kosztu, ani nakoniec wykazu ściśle obrachowanego, zwłaszcza że w anszlagach wypuszczono wartość murowego materiału, mniemając, iż ten może być bezpłatnie z porozbieranych gmachów użytym, nie mogąc nadto przyjąć projektu ciągnącego za sobą utratę kilku tysięcy Złp. dziś do Skarbu corocznie wpływających, postanowił powtórnie zesłać Kommissyją w celu naradzenia się tak co do obrania miejsca, w którymby gmach ten wystawić należało, iakoteż środków ułatwienia za-hodzących trudności i obrachowania dokładnego kosztów. Kommissyia ta uznała za najprzyzwoitsze taki nadać projektowanej budowie kierunek, iżby iedną linią bogatych kramów była zostawioną, druga zaś od strony Sukiennic była rozbraną, dla zostawienia ulicy pomiędzy Sukiennicami a sklepami Kupieckimi; koszt ścisley obrachowany wykazano w kwocie Złp. 174,519. Co się zaś tycze funduszków wezwane od Kommissyji członki kongregacyi Kupieckiey oświadczyły iż gotowi są złożyć 4 letni procent zgóry od wyłożyć się mającego kapitału, to jest: Złp. 36,000 tytułem wkupnego, od reszty zaś Summy na budowę tę przeznaczoney procent po 5 od 102 tytułem czynszu opłacać ofiarują, zastrzegając ażeby czynsz ten nie był nigdy podwyższonym, a sklepy dającym wkupne na wieczne czasy w posiadanie oddane z prawem zbywania bez obowiązku opłacania Laudemialnego procentu. Wywód powyższy przekona zapewne każdego

iz Senat nie spuścił z oka ważnego przedmiotu, który w nadesłanym przy odezwie JW. Prezydującego z d. 14 Grudnia r. b. Nr. 47 głósie JW. Jaua Nepomucyna Gieł Repr: G. VII. M. Krakowa przypominjanym został. Lecz niedostateczność funduszu jest na przeszkodzie; iedynym albowiem mogą być Summy tak zwane Laudemiów Miejskich, które nie tylko, iż wyrachowaney kwoty na budowę potrzebney nie wynoszą, ale nadto stósownie do Art: 3 Prawa Seymowego z d. 15 Grudnia 1818 r. zapadłego, budującym dony nowe lub reparującym spustoszone wypożyczonemi zostały na pewną liczbę lat przed których upłynieniem nie można ich do złożenia kapitałów z obowiązywać, nadto przyjęty świeżo plan wystawienia facyaty Sukiennic wymaga, ażeby dwie te budowy odpowiadały sobie równie iak ogólnemu planowi upiększenia Miasta, zwłaszcza że projektowane przez powtórnią Komisją wysunięcie sklepów nie zdaie się bydź do tego zamiaru stósownem, uszczuplając placu Sukiennice otaczającego, a który nie mało przyczynia się do piękności Miasta.

Temi przeto uwagami zastanowiony Senat, lubo czuie ile przywiedzenie do skutku projektowaney budowy sklepów jest pożądanym, z względu zwłaszcza bezpieczeństwa handlujących i usunięcia z pośrodku Miasta nieforemnych, a po większej części siłą czasu ku upadkowi nchytonych kramów drewnianych, nie może jednak przedsiębrać dzieła, którego wykonanie tylu jeszcze trudnościom podlega, lękając się ażeby pośpiechem nie wystawił tak ważney z wielu względów budowy na niedoskonałości łatwo postrzeżonemi, ale nie łatwo przebaczo-

nemi bydź mogące. Rozumie zaś, iż o-party na uchwaloney w obecnym Zgromadzeniu Reprezentantów ustawie, względem sposobów zajmowania własności prywatney na użytek publiczny potrafi znaleźć łatwieysze środki ułożenia się z właścicielami kramów, któreby znieść lub włączyć w projektowaną budowę wypadało, a tym samym usunięcia przeszkod do wykonania dzieła na zawadzie będących, a wstrzymując, się jeszcze od dania w tej mierze żadaney inicjatywy, zdoła nienaydłużey przygotować projekt, wszystkim razem celom odpowiadający.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Leon Chwałibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Paryża d. 13 Marca.

Izba Parów zaczęła roztrząsać listawę o dziennikach i doszła już do 4go artykułu.

Izba Deputowanych trudni się ciągle budżetem, co iednak często przerywają uboczne rzeczy, iak n. p. próśby i t. d. i dają powód do żywych sporów.

Onegday rzucano znou podczas missyi szmernele do kościoła S. Fustachego, przez co iednak nabożeństwo nie było przerwane. Przy wyjściu z kościoła ponowione zostały obelżywe krzyki. Zandarmeryia rozpędziła iednak w krótcie tę zgraję. Złechętni krzyczeli potem w liczbie około 200 po ulicach, których zandarmeryia ścigała i kilkunastu uwięziła. Wczoray odbyła się w powyższym kościele spokojnie missya, wyjąwszy tylko, iż kilka szmermelów w kościele wystrzeliło i przy wyjściu słyszeć się dało gwizdanie. Zresztą panuje tu spokoyność.

Dziennik Konstytucyjoniſta został d 11 b. m. zakazany.

Sprawę między Bankierem Lafitte i Hrabiami Montholon, Bertrand i Marchand względem spadku po Bonapartem rozstrzygnął sąd pierwszy instancyi wczoraj, że testament jest nieważny. Odsądził ich od spadku i na zapłacenie kosztów sądowych skazał. P. Lafitte zaś dozwolił należytość Bonapartego złożyć do depozytu na koszt i niebezpieczeństwo tego, komu przynależy.

Berton nie jest dotąd schwytany, ale ciągle jest ścigany i pewnie z Francyi nie ujdzie.

Ministerstwo wojenne oznajmić kazało co następuje: — „Ostatnie doniesienia z Angers, Saumur i Tours są tyle zaspakajającym, ile sobie tylko życzyć można. Buntownicy, gdzie, tylko pokazali się, zostali rozpędzonymi; znaczna ich liczba znajduje się już w rękę sprawiedliwości, a reszta jest wyszukiwana. Jeżeli z jednej strony okazało się w tych zdarzeniach szaleństwo i wściekłość, tedy z drugiej okazały się wierność i dobry duch woyska. Rzetelni ludzie nie mają się przyczyny obawiać tych buntowniczych usiłowań, jako ostatnich wysień w zasobie zostającego stroniectwa. Woysko czuwa nad bezpieczeństwem publicznem; zna one swoje obowiązki i ich dopełnia. „

Jenerał Donadieu stanął niedawno w mundurze przed Królem. „Z ukontentowaniem (rzekł Monarcha) widzę W Pana w jeneralskim ubiorze. „ N. Panie! (odpowie Donadieu) zawsze dla bronięcia Burbonów przeciw fakcyi używam boiowego ubioru; jutro jako deputowany pokażę się w sukni cywilney. „

W tych dniach wystawiony znowu został na kilku tutejszych teatrach Świętoszek Moliëra, i oddawna komedyją nie była z tak hucznemi oklaskami przyjętą iak ta.

Minister spraw zagranicznych dał d. 10 wielki obiad, na którym oprócz Posłów, znajdował się także Rossyjski Jenerał Hr. Woronców, który za kilka dni powraca ztąd do Petersburga.

Przyjacielowi ludzkości konsulowi Francuzkiemu, P. Pouqueville, udało się wyednać u Jussuf Baszy uwolnienie młodego Greka, nazwiskiem Peroglos, który uczul się w Paryżu medycyny, wydoktorował i naturalizacją otrzymał, lecz w drodze z Missolongi do Zante dostał się w niewolę Turecką i dwie rany od postrzałów poniosł, z których spodziewa się na łonie swej rodziny na Zante, gdzie znajduje się teraz, wygoić.

Z Londynu d. 15 Marca.

Bil względem zamiany sćcio procentowych papierów na 4 został przez obie izby przyjęty. Głównym zarzutem opozycyi było: że przy utworzeniu tych papierów przyrzeczono, iż poty nie będą zmienione, poki z narodowego dłużu nie będzie 25 mill: Fs. spłaconych. Na co Ministrowie odpowiedzieli, iż od Amerykańskiej wojny do r. 1793 spłaconych zostało 10 mill. a od 1816 r. 19 mill. — D. 11 wniósł kanclerz skarbowy do izby niższej bil dla utworzenia funduszu na wsparcie nie mogących pracować urzędników, przez co dozna kraj znaczney ulgi w wydatkach. Od pensyy przechodzących 100 Fs. odciąganych będzie po 5 od sta, a od mniejszych po 2 1/2. Przy Dworze ma także być 30,000 Fs. oszczędzonych, które nie wnikną do kassy Królewskiej, ale krajowej

Tym sposobem spodziewane jest uzyskanie rocznie przeszło 200,000 Fs. Urzędnicy, którzy 60 lat przesłużyli, otrzymają całkowitą pensyą, ci zaś, którzy 5 lat tylko 12tą część. — D. 13 prośba od niższej Kanady, że nie wolno iey swojego zboża do Anglii wprowadzać, a potrzeb swoich zkad innąd brać, iak tylko z Anglii, dała powód do nieiakich sporów. P. Coffin miał, iż należy odstąpić Kanady, ponieważ kosztuje nas rocznie półtora miliona, a przynosi tylko 500 Fs. Mieszkańcy szukają nas, sprzedają nam Amerykańskie drzewo i zboże za Kandyyskie. — P. Smith: właśnie przez użycioną ulgę stanie się Kanada dla nas użyteczną i nie będzie potrzeby utrzymania tam tyle woyska, dla zastolenia iey wczasie wojny przeciw Zjednoczonem Stanom.

Na aucyi w Londynie jeden z bogatych baronów kupił perukę za 200 Fs. która nie dy należała do sławnego Jorik (Sterne.)

Z Kanterbary piszą, iż morze d. 5 b. m. odstąpiło o milę daley od brzegu, jeżeli okażą znaki najniższej wody podczas porównań dnia z nocą. Ubytek wody trwał przeszło 3 godziny, podczas którego wydobyto wiele szczątków z rozbitych okrętów, kotwic i rzadkich od niezliczonych lat wodą pokrytych rzeczy.

W Szkocyi docieczono, że czarny torf tyle wydaie i dobrego gazu, ile kamienne węgle, i niema tak przeciwnego odoru iak z węgla. Wyciągniona z niego smoła przydatną jest do wielu celów, a pozostałe węgle użytymi bydź jeszcze mogą do opału.

Z Włoch d. 3 Marca.

Trzęsienie ziemi d. 19 Lutego w Sa-

baudy nadzwyczajną sprawiło strwoję, ponieważ właśnie podczas czterdziestogodzinnego nabożeństwa nastąpiło. We wsi Jenne, gdy kaznodzieja wymawiał słowa: "Chwieiemy się między Niebem i ziemią, zdawało się sklepienie kościoła otwierać, opadł z niego grad wapną i kamienią. Liczne zgromadzenie rzuciło się z krzykiem do drzwi i kilka osób w natłoku skaliczonych zostało. W Lą Motte-Servolex zapowiadał pleban parafianom, iż jeżeli nie będą czynić pokuty, spotka ich kara Boża, i w tej chwili zachwiał się kościół. Słuchacze padli na kolana i błagali o przebaczenie grzechów. W Kollegium Chambery przypominał kaznodzieja słuchaczom, iż śmierć nagle i w tej nawet chwili nastąpić może; w tem zatrząsł się kościół i sklepienie zdawało się walić. Słuchacze uciekali z krzykiem do drzwi.

Podług najnowszych doniesień z Neapolu, Wezuwiusz, który podczas trzęsien ziemi d. 19 rozpoczął swoje wyrzuty, zaprzestał je d. 28 Lutego o godzinie 5 zrana. Lawa osiadła, a popioł fioletowej farby padał na wzor deszcza na okolice Portici i Torre del Greco.

W prowincyi Basilicata w dwóch miejscach (Laurenzano i Calvello) zaszły d. 3 i 10 z. m. niespokojne poruszenia i nieposłuszeństwa względem władz, do których iednak niewiele wchodziło ludzi i w krótcie przez siłę woyskową uwięzieniem hersztów uspokojone zostały. Król Neapolitański nakazał wyrokiem z d. 18 Lutego niektóre woyskowe rozporządzenia względem tych powiatów.

Do Rzymu powrócił z Egiptu sławny Chemik rodem z Pergola w państwie kościelnym, P. Baffi. Otrzymał on od

Wicekróla Egiptu w nagrodę wynalezienia sposobu robienia saletry bez ognia, tylko przy samem upale słońca, 100,000 sztuków i tytuł Beja. Przed jego odkryciem kosztowa Wicekróla każdy cetnar saletry 10 sztuków, a podług nowego sposobu robienia kosztuje tylko 1 sztukę. Założona przez P. Baffi na wielkim placu w Memfis fabryka dostarczyła w przeszłym 3500 cetnarów saletry. Tenże Chemik przywoził wiadomość, że Wicekról sprowadził z wewnątrz Afryki 2000 Murzynów, którzy ćwiczeniemi teraz są na sposób Europejski.

Podług listów z Ankony przybył tam z Korfu na okręcie swej rodziny Hr. Capodistrias, syn Rossyyskiego Ministra. Okręt ten odbył już kilka razy podróż z wysp Jońskich do Włoch i na powrót. Teraz popłynąć ma prosto do Morei. Cel tych podróży jest tajemnicą; domyślają się tylko, iż tycze się sprawy Greków.

Lubo klasztory góry Atos okupiły się 500 kiesami, napadnionemi jednak zostały, podług Spektatora Smirneńskiego od 4000 Turków, którzy 4 klasztory zburzyli, młodych uzbrojonych Mnichów pozabiali, starych tylko oszczędzwszy. Pótem 500 ostatnich opuścili świętą tę górę, odpłynawszy z kościelnemi srebrnami. Z Hydry chciały także maigęne rodziny z swoiemi bogactwami na 20 okrętach do Europy odpłynąć, ale lud nie dopuścił.

Z Madrytu d. 1 Marca.

Dzisiaj otworzył Król posiedzenia Zwyčajnych Stanów następującą z tronu mowę:

„Moi Państwo Deputowani! Uroczyste otworzenie posiedzeń nowego prawodawczego zgromadzenia jest nader dla

małe przyjemnem, i przekonany jestem, że także dla całego narodu będzie, który tak godnie reprezentujecie. Jest on nowym dowodem istnienia konstytucyjnego rządu, bezpieczeństwa i zaufania z jakim na zakreślonej drodze postępujemy. W upłynionych dwóch latach konstytucyjnego odrodzenia nie zbywało na nierozsądnych, którzy nie uznając mocy czasu i rzeczy łusiliwali zmieszać porządek i spokojność; lecz odznaczający się swoiemi uczuciami i statecznością narodu Hiszpański słusznie życzyć sobie może szczęścia, iż zniszczył rozmaite te zamachy i dał rzadki przykład w dziejach narodów. — Stosunki z obcemi Mocarstwami wystawiają nam widok trwałego pokoju, i z ukontentowaniem zapewnić mogą Stany, że wszystkie przeciwne wieści, które źlechętni w celu jedynie odurzenia nierozsądnych, zatrwożenia słabych i wzniecenia niezgody rozpuszczają, są bez żadnej zasady. — Wewnętrzny stan kraju nie wystawia jeszcze znakomitych ulepszeń; z tem wszystkiem rząd ile w jego było mocy, starał się podzwignąć przemysł i handel. Ministrowie zdadzą wam o wszystkim obszerniey sprawę. Stany, jak się spodziewam, utwierdzą dobro kraju, związki łączące wszystkie klasy kraju ściśle spojają, i ze mną wolność i chwałę oyczyzny zapewnią.

Prezes Stanów, Jenerał Riego odpowiedział na mowę Króla iak następuje:

N. Panie! Słyszając z ust samego W. K. Mci o położeniu źródła bogactw publicznych, wewnętrznego porządku kraju i jego stosunków z zagranicznymi Mocarstwami, zdaie się, iż możemy się oddać nayspożytejszemu przyszłości naszym dzieciom. Tymczasem otaczające nas przy-

kre okoliczności, powtarzane zamachy nieprzyjaciół wolności, i opór, który każdej zmianie zwykł towarzyszyć od tych nawet, którzy nie są przeciw reformie, wymagają konieczne największej wytrwałości i mocy dla ustalenia teraźniejszego politycznego systematu. Dla ukończenia rozpoczętych ulepszeń potrzeba dzielną ręką usunąć zawady. Stany, N. Panie, starać się nieustannie będą uprzętać te zawady i wezmą to wszystko pod rozwagę, co im W. K. M. podasz. Scisło z W. K. M. połączone spodziewają się ustalić na zawsze wolność ludu Hiszpańskiego. Podnosząc tym sposobem naród do stopnia szczęśliwości, do jakiej jest przeznaczony, starać się oraz będą nadać konstytucyjnemu tronowi W. K. M. nową świećność i okazać całemu światu: iż prawdziwa potęga i wielkość Monarchy zasadza się jedynie i tylko na ściśle wykonaniu ustaw. „

Król oddalił się z sali przy okrzykach: niech żyją Stany, niech żyje Król konstytucyyny, niech żyje naród Hiszpański! Riego po ukończonym posiedzeniu szedł piechotą do swojego mieszkania, którego mnóstwo ludu przy okrzyku niech żyje! odprowadziło.

Liczba członków zwyczajnych Stanów wynosi 145, pomiędzy któremi jeden biskup i 12 innych księży, 18 patronów, 5 członków uniwersytetów, 23 wojskowych, 5 lekarzów, &c.

Mamy już nowe Ministerjum z następujących osób złożone:

Martínez de la Rosa, Ministrem spraw zagranicznych; Jozef Altamira spraw wewnętrznych; Manuel de la Bodega, były deputowany od Limy, osad; Filip de Sierra Pambley skarbu; Brygadyier Bañazat wojennym; Brygadyier Romora-

te morskim; Mikołaj Gareli sprawiedliwości.

Rodzina Królewska wyledzie d. 11 b. m. do Araniuez.

Kupcy Kadyxcy podali Stanom dwa przełożenia: jedno tyczy się utworzenia tam wolnego portu, ponieważ położenie miasta bardzo dogodnem jest na skład Europejskich towarów; drugie przedsięwzięcie iak naysurowszych środków przeciw przemycaniu towarów.

Płace wyższych urzędników znacznie zmniejszone być mają, ponieważ stan skarbu koniecznie tego wymaga; największe pensyie przechodzić nie mają 40,000 realów; deputowani, którzy dotąd tyleż w codzienney płacy pobierali, chcą na połowie przestać.

Stolica S. nie chce przyjąć summy, którą Stany za okup dyspens oznaczyły.

— D. 3. —

Zdać się że Król cokolwiek zastąpił, ponieważ nie przejeżdżał się dziś podług swojego zwyczaju. — Od kilku dni powiększone tu zostały środki bezpieczeństwa, i dla lepszego utrzymania porządku Jenerał Morrillo podzielił Madrid na 12 dywizyji wojskowych.

Jenerał Riego udał się d. 24 z. m. w wieczór do pałacu, z którym Król długo rozmawiał. — Jedno z ulotnych pism pod tytułem: „Bezkoszułowi do Riego,“ mieni go być nadzieją i chwalebą oyczyny.

Pomimo zakazu patryjotycznych zgromadzeń, klub Fontanny odbywa ciągle posiedzenia swoje i zbiera składki, rozdając kartki z wyrazami: „Dla walecznych i dzielnych żołnierzy, którzy pod Riego walczyli, a potem przez rząd [ze służby oddalonemi zostali. „ Jedną osobą, ktorey takową podano kart-

kę, połarła ją i rzuciła w oczy zbierającego składki. Natychmiast rzuciła się na nią cała kupa, i tak dalece kłami zbiła i zepchała, iż zanieciona na bliski odwach, w krótcie umarła. (A zatem nie woyskowi, jak dziennik Paryzki donosi, popełnili to zabójstwo.)

W Rzymie leży 2541 gotowych pism dla duchowieństwa Hiszpańskiego, które bez opłaty kancelaryi nie mają być wydane.

Do Stanów portugalskich wniesiona została prośba od duchowienstwa, szlachty i ludu pewnego miasteczka. Deputowany Barata uczynił z tego powodu wniosek, aby używanie tytułów duchowieństwo, szlachta i lud, iako oznaczające w brew konstytucyi różne klasy w narodzie, zabronione zostało. Na wniosek tegoż przekreślony został w konstytucyi artykuł, tyczący się opłat sądowych, gdyż wybieranie takowych opłat nie przystoi powadze sędziów. — W Lizbonie spalił lud publicznie kilka Nrów czasowego pisma: „Patryjota.” Obwiniano bowiem jego wydawcę Sandomal, iż podniecał nieład, w celu obrzydzenia konstytucyi. Gdyby się był dostał w ręce ludu, byłby zapewne zginął.

Z Nowegojorku d. 19 Lutego.

Odebraliśmy tu wiadomość z północniowey Ameryki, iż cały ięzyk ziemi Pauama ogłosił się niepodległym. Cała ta rewolucya ukończyła się d. 28 Listopada podczas niebytności Hiszpańskiego Jenerała Cruz Margeon.

Pomiędzy Indyjskimi szczepami Cherokesów i Osages zachodzi krwawa wojna. Pierwsi przewyciężywszy drugich, zabrali wiele męszczyzn, kobiet

i dzieci, pozabiali i czaski ich do domów przynieśli, i wielką uroczystością to zwycięztwo obchodzili.

Z Port-au-Prince na Hayti pod d. 24 Stycznia piszą, że przybyła tam deputacyia od mieszkańców St. Domingo z prośbą do Prezydenta Boyer, aby obiął rządu nad była tą częścią Hiszpańską i przyłączył ją do swych posiadłości. Boyer miał przychylić się do tej prośby i czynić przygotowania do obięcia nowego tego nabycia, przez które cała wyspa dostanie się pod jego panowanie.

Stani Chili ulepszył się od niejakiego czasu znacznie; udało się bowiem tej Rzeczypltey spłacić dziesiątą część swego długu, i spodziewać się z pewnością można, że i reszta długu w krótcie spłaconą zostanie. Okoliczność ta zasługuje na tem większe zażwiewienie, że wyprawa przeciw Peru nie mało rząd kosztowała.

Z Kandyi (na wyspie Kreta) dnia 4 Lutego.

Urządzenie naszej wyspy uzupełnia się zwolna. Woyskowe dowództwo powierzone zostało Michałowi Komnenemu Aphentale. Za swoim tu d. 18 Listopada przybyciem wydał odezwę, w której między innemi wyraził: „Waleczni Kręfenczykowie! Z największą radością wstąpiłem na ziemię, która tak długo słygnęła z mądrych ustaw Minosa. Cała Europa zwraca na nas oczy, połączcie się więc około mnie! &c.” — Oznaczający się woyskowi otrzymać mają ordery. Pozostali po poległych wojownikach otrzymają wsparcie. Ten, który opuści swoje stanowisko, zostanie hanbą okrzyty i śmiercią ukarany.

DODATEK DO N^{ro} 26. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 31 MARCA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Poznania d. 16 Marca.

Dnia 10 b. m. zakończył życie poświęcone usługom oyczyźnie w dobrach swoich Manieczki, w Powiecie Szrenskim, J. W. Józef Wybicki, Senator Woiewoda i były Prezes Sądu Najwyższej Instancji Królestwa Polskiego. Nazajutrz ogłosiły dzwony zgon jego miastu naszemu. Imię jego żyje w dziejach Polski ostatnich czasów.

Z Austrii d. 10 Marca.

(Z gazety Berlińskiej.)

Na granice nasze przybywają od kilku dni kupami nieszczęśliwi mieszkańcy z prowincyi Ottomańskich, którzy przed mieczem Turków uciekają. Władze nasze dla przepelnienia niemi nAGRANICZNYCH WSIÓW, zapytują się rządu względem dalszego postępowania. Nad Donaiem mnostwo znajduje się Turków. Do Ruszczuka przybyło z Stambułu wiele dział i amunicyi, a pod Sylistryją 13,000 Azyjanów, którzy przeprawili się zaraz za Dunay. Mowią, że to tylko jest cząstka idącego z Adryjanopola woyska. Droga ich oznaczona jest rabunkiem i spustoszeniem. — W Bessarabii woyska Rossyyskie zmieniły swoje stanowiska, oczem iednak dla przeciętego związku nie mamy dokładney

wiadomości.

Arcyksiążę Karól odstąpił 30,000 Zr. w kon: M. roczney pensyi i na 66 koni furazu, które iako gubernator Niderlandów pobierał. N. Cesarz przyjął łaskawie patriotyczny ten czyn Wysokiego swojego Brata, przez co skarbowi znaczny ubędzie wydatek.

Nadworny Rzeźbiarz, Professor Zauner, rodem z Tyrolu, umarł d. 3 b. m. Posąg Cesarza Józefa na koniu czyni go nieśmiertelnym.

Z Miunchen d. 13 Marca.

Wczoray przybył tu powracający z Włoch Xże Saski Jan.

Korzyści, jakie Ministeryum nasze z utworzenia banku narodowego wystawia są: 1) Ułatwienie obiegu pieniędzy; 2) użycie martwych kapitałów, 3) tańszej pożyczki na wsparcie rolnictwa i przemysłu, 4) zmniejszenie wywozu z kraju pieniędzy; 5) ożywienie ducha narodowego; 6) ułatwienie nadzwyczajnych sposobów, których kassa umorzenia długi krajowego potrzebowac może.

Z Stambutu d. 10 Lutego.

Hr. Lützów, Ces. Austriacki poseł, podał w tych dniach Porcie powtorną notę, w której w imieniu swojego Lwoweru donosi, że odpowiednia nota Keas-

Effendego z d. 2 Grudnia nie zaspokoila Rossyi, i że Dwór Austriacki napomina na Portę, aby wszystkie warunki Rosyyskiego ultimatum bezwarunkowo przyjęła, inaczej N. Cesarz Austriacki zmuszony zostanie cofnąć swoje pośrednictwo. Oświadczenie to sprawiło tu wielkie wrazenie i niespokojność w Pera.

Olbrzymie nasze miasto otoczone jest na około wojskami, które licznie z Azyi nadciągają, a przecież panuje w niem spokojność. Do Adryjanopola i nad Dunaj udały się trzy wielkie korpusy. Wielu zaczęło wierzyć, iż rząd po wysłaniu ztąd części Janczarów do wielu okolic, a może i nad Dunaj, przedsięwzmie reformę niespokojnych tu ort Janczarów.

Powstałem wyspom na Archipelagu kazała Porta potrzeci raz oświadczyć przebaczenie; ale sądzą, że nadaremnie.

Z Korfu d 9 Lutego.

Nakazane tu zostało rozbrojenie mieszkanców, i na sprzeciwiających się temu rozporządzeniu naznaczono nawet sąd wojenny.

Suloci spalili wszystkie Muzułmańskie wsie w Czamurii (Chimaera) dla ukarania Bejów, którzy połączyli się na nowo z Churszyd Baszą. (Niedawno pisano, że oni toż samo uczynili.)

Z Morei dowiadujemy się o ukończeniu urzędzenia kraiu, i że P. Lazar Konuriotis z Hydry mianowany został wielkim admirałem. Senat wyznaczył 11/2 mill. piastrow na zakupienie 60 wojennych okrętów.

Z Wenecyi d. 2 Marca.

Z Alexandryi donoszą, że pomiędzy Wechabitami zachodzą wielkie poruszenia, i że przy nich znajduie się agent

Perski. Wicekrol Egiptu odwołał sw oiego syna z Nubii i chce woyska swoje zgromadzić dla działania wedle okoliczności. Pod Alexandryją zebrał wiele woyska, gdzie tymczasem przybyli z Hydry Grecy posłańcy z nowemi propozyjami. Kilkanaście Barbaryystich okrętów przybyło pod brzegi Egipskie, dla złączenia się z eskadrą Wicekrola. Zachorował on niebezpiecznie i jeszcze nie wyzdrowiał.

Parowy statek, który codziennie przychodzi z Trylestu do naszego miasta, odbywa tę podróż w 9 godzinach. — Literatura nasza nie jest tak płodną iak Niemiecka; tam każda gazeta zawiera doniesienie o nowo wyszłych dziełach, nasza zaś od 1go Stycznia do dnia dzisiejszego doniosła tylko o wyszłym kalendarzyku stanu prowincyy państwa Cesarskiego, 4 innych kalendarzach, 6tey części kazała swego Oycza Da Loiano, o Thesauri Sacerdotum et Clericorum i Uwagach o życiu Najswiętszey Panny Maryi.

Z Trylestu d 3 Marca.

Podług listów z Liworna chcą Grecy północney Ameryce ustąpić dogodnie miejsce na port, jeżeli im przysłą dobrze osadzoną eskadrę, któraby pod banderą Grecką działała. Dawnieyszem saramaniem Ziednoczonych Stanów uzyskania podobnego miejsca nad morzem śródziemnem, przeszkadzać zawsze mieli Anglicy.

Z Odessy d. 21 Lutego.

Dowiadujemy się z Petersburga, że Jenerał Marg. Ribaupiere mianowany został jeneralnym płatnikiem woyska.

Pogłoska czyni nam nadzieję, że w przyszłym miesiącu zobaczymy w okolicach naszych N. Cesarza naszego i Ce-

sarżową Matkę. — Od trzech tygodni zawierane są kontrakty na wielkie dostawy dla wojska. — W Mikołajowie uzbraiana jest wyprawa, która przeznaczoną być się zdaje do zabrania lądowego wojska.

— D. 25. —

Dla sprawy ludzkości otwierają się pomyślne widoki. Dowiadujemy się z Petersburga pod d. 18 b. m. że Szanowny nasz Monarcha wysłał Kawalera i Senatora Tatiszef do Wiednia (iako mówią) z zleceniem proszenia Dworu Austriackiego w przyjacielskim sposobie o prędkie oświadczenie, iako przybierze postawę przy wybuchnieniu kroków nie przyjacielskich. O układach z Portą nie ma już więcej mowy. W nocy, którą Wysoki nasz Monarcha wydał, miał oświadczyć: „że uymnie się za świętą sprawą Greków.” Pobyt P. Tatiszefa w Wiedniu nie będzie zapewne długi.

Z Hagi d. 16 Marca.

Burze poczyniły w groblach kraju naszego wielkie szkody. D. 11 pod Kątwik rozbił się Angielski bryg, którego ludu pomimo największej usiłności dla wzburzonego morza niepodobna było wyratować.

Wczoraj podany został drugiej izbie Stanów projekt do ustawy znoszącej opłatę od soli i cukru. Względem wielu prośb o zabronienie wprowadzania zagranicznego zboża, zdana teyże izbie sprawa została.

Przybyły w tey chwili z Paryża znakomity p. drożny, zapewnia, iż tam mniej, niżeli tu mówią o tamtejszych zaburzeniach.

Xże Bentheim podczas swojego tu bawienia sprzedał mianą w naszym Kró-

lestwie wieś; główney jednak sprawy o wynagrodzenie za zniesienie należący dawniej do niego opłaty od żeglugi Reńskiej, nie ukończył.

Od brzegów Menu d. 17 Marca.

Dawniej Baden, Wirtemberg i Hohenzollern wyprowadzały do Francyi rocznie do 40,000 opasných wołów i wiele innego bydła; teraz to ustało, ponieważ we Francyi nałożone jest cło od wołu po 30, a od krowy po 18 Fr.

W Capelle, wsi niedaleko Herzogenbusch, znaleziono przy kopaniu fundamentu spód okrętu. Ma być przeszło 60 stóp długi, a 16 szeroki. Znaczący nie mogą oznaczyć czasu jego budowy. Trudno zgadnąć iakim sposobem się tam dostał, ale widać, że długo pod ziemią leżał i może od okropney powodzi r. 1421.

Xciu Michałowi Suzzo nie miano dozwolić przejazdu przez kraj Austriackie, i gdy przyjechał do Brynu odebrał rozkaz udania się na mieszkanie do Gorycyi.

Xże Canino (Lucyan Bonaparte) przejechał d. 11 b. m. z synem swoim pod nazwiskiem Barona Musignano przez Frankfort do Bruxelli, gdzie syn jego zaślubi najstarszą córkę Hrabiny Survilleers (Jozefowey Bonapate.)

Rząd W. Xięstwa Weimarskiego układa się teraz z Dworem Elektora Heskiego o dostawienie za niego kontyngensu do wojska związkowego w ięździe i piechocie. Elektor, zapewne z tego powodu wystawia jeszcze pułk jazdy.

Do Sabaudyi zabroniono surowo wprowadzenia Xiążek, gazet, a nawet mapp.

Z Sztokółmu d. 12 Marca.

Królewic Następca tronu pojechał

wesoray w towarzystwie Marszałka swowego, Hr. Posse, i kilku adjutantów od głównego swiego sztabu, do Upsali.

Professor Dupin w Paryżu i Intendent przy muzeum banku w Londynie Robert Brown mianowanemi są członkami tutejszey akademii nauk.

Lubo Cesarz Marokański wyjechał kazał Konsulowi naszemu Gräberg z Tau-

geru, nie pochodzi to iednak z nieprzyjaźni względem Dworu naszego, ale z osobistej urazy Cesarza do konsula. Ostatni powraca do Szwecyi dla zdania sprawy z swiego postępowania.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę d. 31 dana będzie po drugi raz Opera w 3 aktach: Paweł Wirginia.

D O N I E S I E N I A.

W Hanii i bławatnym Markusfelda na Kaźmierzu za mostem Stradomskim pod Nr. 156 w Dworku JP. Januszewskiego, znajduią się w tych daiach nadeszłe prawdziwe Bagdadzkie chustki i szale w różnych kolorach, z którymi ten handel poleca się Prześwietney Publiczności za naysłabszą cenę.

Podaje się do wiadomości, że od dnia 15go Marca do ostniego Kwietnia r. b. są do sprzedania w Ogrodzie Botanicznym Drzewka i Krzewy różne kłabowe, których specyfikacya wraz z ceną znajduje się na osobney karcie na drzwiach Domu Obserwacyjnego w Ogrodzie Botanicznym, gdzie także i chęć kupna mający zgłosić się raczą.

Wieś Piotrkowice wielkie, w obwodzie Miechowskim, milę iedną od Proszowic, a trzy od Krakowa, leżące są do sprzedania lub wydzierżawienia od S. Jana, ktoby chciał takowe nabydź ma się udadź na Sławkowską ulicę, pod Nrem 445 na pierwsze piętro.

We Dworze wsi Przemysłowa, są do sprzedania za bardzo mierną cenę byczki tyrolskie i owce w gatunku znacznie poprawnym dobrze przemywane i do chowania zdadne z jagniętami lub bez jagniąt.

W Krakowie przy głównym Rynku, w Domu pod Nr. 453 na drugim piętrze dnia 15 Kwietnia b. r. i następnych z rana od godziny 9 do 12, zaś po południu od 3 do 6 odbędzie się publiczna licytacya za gotową zaraz zapłatę w kurant monecie, prócz rubli karbowanych, lub wytartych Rossyjskich bez przyymowania ich? srebra stołowego, w ostatnim fasonie, fortepianu wielkiego, zegarów, luster, komód, kanap, krzesel, bielizny stołowej, porcellan, szkła, naczyń kuchennych i innych. Życzących sobie wprzód srebro zobaczyć, każdego dnia w miejscu wyżej wyrażonym przed południem, o 11 godzinie takoweż wystawionym będzie. — W Krakowie d. 15 Marca 1822 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

U niżej podpisanego przy ulicy Szewskiej pod liczbą 351 w mieście Krakowie znajduią się włoki do łowienia ryb, którą za mierną cenę dostać można każdego czasu.

Michał Kieczyński.